

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЉОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Идодза кажда тижаснь. — Предлага на рок 60 Дин., на ол рока 30 ден. За Америка и другск крај 2 долари рока.

Предлага и пакца писма до Редакцији и Управу треба послати на адресу: „Руски Новини“ Пинкорговиц (Югославија).

ДИ НЕ СТАНЕ ЛЮДСКЕЈ НУЖДИ?

То питање же никад едно од најважнијих питањих и социјалне питања. Питање: как пак може людскеј нужди?

Питане знаме же велика најважнија ролта ма пенек. Кех маш пенек, теда ца ситуација. Кех маш пенек, теда ца не требај помоца. Та рос пенекми шикка ма-робни. Не маш хлеба? — за пенек до-ти. Не маш зме поцовац? — за пенек до-ти хиду. Не маш робитника? — за пе-то достапане. Свен дажде путовак? з-ма вишдан можем пойска. Чудна то ствар енек! Ест оден таки патент кључик, з ко-мож шикка кључик и шикка кључик по-воц. Пенек то як тот патент кључик, пред-та не отпера кажда кокура и кажда дове-с одникако. То едно средство, з котрим-е шикка може посцагнуц на тим швец-ленжом приходза и материјале швец-сод лет пенекми, теда приходзи бида, ко-не мож так лако одоглац.

Войдаме до парону, а там на каждам кро-шидземе човека у поцрајних поматок чи-тиу рос досецком на руках, котри не тре-д злати и шенце: „Дајте ми динар за ру-хлеба!“ — Биде велмак на така швец, а-слад го шне горша! Милшени шикка сто-лани и врачат: „Рагујте шец! Рагујте шец!“

Приступне блажеј ту людзом, и при-маме ше рос блажеј на их дуну. — При-оден пан ту сакому бидишму човекови. Сад-кад шна змаловак и бере го до работи. Че-на роба дзек, робн тижаснь... Робитник-Панови ше патн тотн пкитаси. Ди му-ту, и заурима го и аз дажкй при себе, го-не банн пушно робитника, але дума себе: „Кеди не достакма таког робитника, вол-зедка-де-ше му поможе“. Челедик дзекне-ме змаци. Склада динар ту динарова, да ма-кшвет, док приду горша ан. Але кедво ест-е панох? Кельо ест такн робитних? Бара-о! Бара мало! Замчайво прејдзе богач по-жобрана и подудре у себе: „Нодјина една!“

Еј рази робитник добив роботу, але то не-я, бо я азитни; а вед роби, то шикко, но-оби, појдзе на мулатована, на министро.

Ведј крича: „Запрег кични!“ Казмаре-поведка: „До вед з вами будак?“ Ведј-ча: „Шкоровац треба! шкоровац треба!“ телар вед пове: „До же я вед будзем ро-с?“, сабог зам: „А як я вед будзем јани?“

Каждому виждошан: а парастови и тар-цовак и ремеселайкови и робиткови — го-мале ствар! „Та зем де ше најдзе таки-кри човек, котри би знаа к могол ушорик-

того питање так по правде, да каждому буда-добра?“ не мало их ест, но себе може так ду-маю. Але до терза ше шце така човек не на-шол, а овда ше ан шнабзде, бо ту у вкна-не едно друге питање: „До би зробиц, да ше-човек зна знайсец у живице? До би зробиц, да човек зна пенек на добри виждошан?“

Стот то: же вел себе Бона роба рос ке-пенка и рос богатств, вел же вишди нужди-других людзох и не старею ше ближньому-людоци.

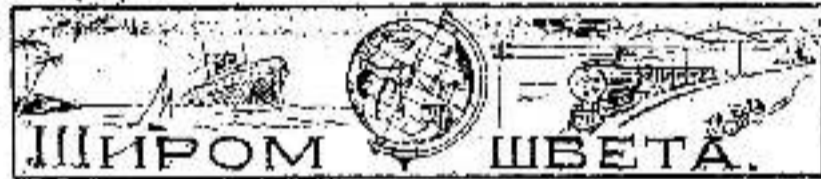
То една причина вели у швец.
Велј маш гроша пенекми на таке во ни-

во шва; вел же знаме кахшковац пенек на до-бре, ан не знаа го чувац и шкоровак. А не-шкити парикако на Бога, на державу, же ш-дзак помоц човеку.

Нет у людскеј души християнског духа, прето и нет швец! Старайме ше упошан добре Христову науку и Христов дух! Аж вел думайме над тим як да ше поможе людскеј нужди! Но не зем сами наберме Хри-стового духа, але ше старайме тот дух роши-ран и поседак својх ближних.

Кех посцагнуме, да у каждам човекови-науку Христов дух, теда ан теј великеј нужди-вистини!

о. Др. Бенедикт Сабов ЧСВВ.

× Масарик, президент чехословакскей-республики пошол за прикладом анлийског-краја и ада сам себе зибкел плацу за 20%,-зре оншу црпу. Од урдиников зибзена бу-дзак Чехословакскей адм планн вишних урдиников, котри маю велзку плацу и то шикком у шоре. И так плаца министра председника зибзена ан 19%, министрох за 12%, а и влада послани-кох у парламенту бузак ан 10%, мена. Шик-киж другна урдиников, котри маю најманш 3.500-Дин, менашеј плаца, змекна ше плана ан 6%, а котри маю мена ан 3.500 Дин, теда ше-не одбив ни.

× У Мадарскей приправяли подже-но организирант революционере державни-преврат. — Воки сцени зруци германско-яв-ду, котрей стој ех чале граф Карол и зивели-свою анклатуру. Напрезок себе дописали тотн-особи, котрих маю позабилец, межд тима бу-до највишеј богатих мадарских Жидох, а вел-рентент (привременн замекник краја) Гортн, ми-нистер председник граф Карол и бувиш ми-председник Граф Бетлен. Преврат мали зроби-и лопи од цренилей саботи на вкцатаю, але по-лиция ше на време о тим дознала и позавала-лождох, медак шма було велко комунистох, котри ше вишдан најду там, аз кшмир и шкор.

× У болгарским главним варошу Со-фий була прешлого тижаси велка демон-страция проци Югославији. — На югослов-янским конзулату и на пилати югосл. послани-ка демонстракти, највишеј студенти, вишних о-блани. Болгарска влада вывела свой жаль, же-ше то графеало, и же вишн тотн демонстрацији-осудзак.

× Поляци судза Украинцох. — Тих-данох звернел ше у Львово велки процес-проци владин украинским студентом, котрих-Поляци осквертели, же як членн тайней укра-инскеј организацији (УВО) робели на тим, да-Русинох виш.зобозза зпод польскеј влади, бо-Поляци Русинох бара у ширцам правискою и-до „призомуку створени самостојней руско-украинскеј держави. — Самого студента Юрия-Дачнича зкшували Поляци ан шакра, одного-на 15 рока, одного на 8 рока, трих на 3 рока-тежкееј кшмбци, и другнх антарох на мекте.

З таког судзак ше утверзда Поляци свој-владец над руским кародем, то црзекон пенек-и так учи котория. Над Цолони владию з Ру-синами так, да ше вошн не маю примани про-ци них буши.

× Французи бара незадовольни в но-ву гаадонску политику анлийскеј влади, котра вдерела велки такел на шварн, цо ше-до Англији з другнх державох ушожка. У першим-шоре вдерени такел на конка нешотребни лук-сусово ствари (ак парфем, пахлица вода, ту-дер, помада и сл.) а того баш Французка нај-вишеј до Англији ушожела. У својм гшву, же те-раз пре висока такел не можо тельо у Англији-таргокци, напздаю французка вошнни на Ан-глиию и шидуку ше да вишелани спосевои дока-зак Анлийцом, же од тих таксох буду маю-шковау лем сама Анлийци, а не Французи. Жид-да рокумни анлийскн политичаре и патриоти-ни знаю, цо за их оповидишу добре, а цо эле, та их аж Французи муша учиц. Медак вишним-предрудую Французи, же вишн зунуе велкн-анлийскеј робн, ятод цо Анлийци зунуе фран-

цукри виробити. Але при тим не доведеться Французам, же вони купують од Англії обматані ствари, бо су їм за живот потрібні, без котрих не мож бути, а без непотребних лужунових стварюх Англіїцям легко видати.

В Манджурскей приходять исти, же на інтервенцію Союзу Народох Японці

становели свой поход проти Китаю и же вращаю своєю військо вперед. Гутори, же ще Японскі делькол на так Союзу Народох, же Америки, котра му дала разуми, же ще сї японскі окупанія Манджурскей аїак не пачи. А Америка ипак шветова сила, бїлїжк Японскей и... страх на свою моч!

Нови Устав сербскей православней церкви.

По новим Уставу сербскей церкви на чолї той церкви стої Сербскі Патрїарх — як єї верховна глава. Вон управи в цїлу церкву, а при їм су ише „Архїереїскі сабор и синод“. Йому подпожені шїцкї православнї владичества, котрїх у Югославїї будає од тєрає 21. Установе и оцїо в оїє сербскє владичество и те у Загребу, котрє будає мац титулу митрополїї. Крім тїх владичествох у нас, подпада под власц сербскей православней церкви и яекїшк новє подкарпатско-рускє владичество у Ческей.

За управу єцерковнїх манїком одредзєні су окремі одборї при патрїарховї, у каждам владичеству и у парохїїох.

Шїцкї богословскї школи стоєт под управу церкви. Держава ма право на верховнї надзор над финанїями сербскей православней церкви. У глаанїи ше мушї церква отрїжовац сама, а держава єї будає давац акушнїк подїору.

Свїщенїкї на парохїїїох су єднї сталнї, а другї восталнї. Кажда свїщенїк мушї буц найперше три роки вєсталнї (прївременї), а вєц кєд положї „практичнї испїт“ можє достац сталну парохїю. И управїтеле манастїрох (кумєнї) су так исто сталнї и не можу буц премєсєцєнї, хїбалї на власнє владїє лебо кєд їх духовнї суд осуїає.

За патрїарху ма держава збудовац у Бєоградє краснє палату и подполно ю ушорєнї. Крім того дава держава патрїарховї 35.000 Дин. мешачнєй плацї, державнї автомобїл и окремі ваїон на жељєзницї.

Урядовї язык сербскей православней церкви єст сербскї язык вєс писмом кїрїлїцєм, а нїї службєнї церковнї вєставї єст трєбарнї: червєно-бєлаво-бїлї.

Так єго и сербскє православнє церквє ма уж ушорєнє свої положай у Югославїї. Ушорєнє тїж положай муслиманох, жїдох и протєстантох, оствєя ише єднє нашє католикє церквє, котрєй припада у Югославїї скоро половина державнїєнох. Єї положай у державї дє тєрає нє ушорєнє, точ ше уж давнє гуторї и вїше о так званнї „конкордату“ (догваркї) Югославїї вєс вєсєховнє главу нашєй церкви єв. Отцєм у Римє. Оздє тєрає прилдє шор и на нас тє ше тот конкордат ивєдлєго закљочї, да вєц будає церковнє вїтанє у нас цїлком ушорєнє.

Од Управи Руских Новинох.

Управа „Руских Новинох“ обїявєє шїцкїм тїм предплатнїкох, котрї скорєй (1929. и 1930. року) „Руских Новинох“ одкљавлї, а тєрає їх вїрєлї и дїтерєвє трїмаю, же мушї найповнєйше до 15. дєцємбрє уплатїц 20 днє предплатї до концє того року. Хто од тїх предплатнїкох до 15. дєцє тєту предплату не уплатї, вєсєй новїнох доставац нє будає.

Наздавємє ше, же шїцкї тєту малку предплату пошлє и на далєй оствєно добрї предплатнїкї, бо тєрає предплатє така малка, же трєба мац лєм малє добрєй дєкєтї и прєсїщєностє, да ше ю можє у шорє платїцї.

МАЛАЦКО ШТЕФАН, ШТРАНГАР Рускї Керєстур

ПРЕДАВА
Влакна, покровци, штранги
КАЖДИ ХТО СЦЕ У МНЄ ДАЦ РОБИЦ НАИПРИНЄШЄ В ЖИМЕ БО НА ЯР НЄТ КЄДИ

* Цивилнї дом Й. В. Краля. — Вїшол закон о ушорєнїю кральєвскогє дому, по котрїм цивилнї кральєвскї дом єст окрема установа („мадлєнїцїо“) вєс котрїм управи мїнїстер двора. Тот мїнїстер стої под безпосреднєу власцєу Й. В. Краля. Цивилнї кральєвскї дом дєлїт ше на три часцї: Дворскє канцєларїя, Маршалат двора и вїправа двора. Шїцкї службєнїцї у кральєвскїм дворє доставаю илєпу а приватнєй касї Й. В. Краля и то такє, яку має и державнї уряднїкї.

Народнє Скупштинє достає уж своє „Пословнїк“, то єст правїла, о тїм, як ма трїмац своє засїданнє. Ту ше гварї, же народнї посланїк нє можє буц у одборох Управї державнїх монополох, Народнєй Банкї, Гїпотєкарнєй Банкї нї у такїх торговскїх друктвєох, котрї маю а державнє данку зївєц.

лебо давнї окремі права (прївїлєгїї). Плаца нар. посланїкох вїногнї 200 днє, на дєнє, док парламент трїма своє нарєдї. Парламент можє робїтї, кєд є прїсутнє голєв 1/2 посланїкох. Прїятї можє буц тот закон, за котрї гласє вєкшїна лебо равнє половина прїсутнїх посланїкох.

Вїборї за сенат уж одредзєнї за 3. януара 1932. року. — Вїбєрац ше будає у цїлєй державї 47 сенаторох на 6 роки. Правїно вїбєрац сенаторох має лєм народнїк посланїк, банскї „вєчїнїк“ и опшчїнскї населєнїк. Дрєвскє бановїна (Словєнїя) вїбєра 4 сенаторї, Савскє 8, вєрбаскє 3, прїморскє 3, дрїнскє 6, вєтскє 3, дунаїскє 8, моравскє 5, вардарскє 6 и Бєоград сам 1. По Уставу ма право Краљ вєсє тєлькє сенаторох свїмїменовєц. Вєц будає Сенат мац шїцкїх 94 сенаторї.

Англїйскє аристокрацїя у нуждї.

Вєльнє нуждє, цє уж даскєльє роки владє у нєлїм швєцє, вїрїшлї и до Англії и задалєвєлє нє лєм малїх жємлєдїцєох, а вє и вєльнїх сплїхїнох, англїйскїх лордох и графох. Кєд у другїх крайох богатї члєвєк вїрєпаднє, вон такєй пада до роспукї и лебо почнє пїц и картєц ше, лебо ше забнє. Нє так робї англїйскї аристократ. Вонк дає себе радє у худобствє — берє ше до гоч якєй работнї и як скорєй знатї жнїц и богєствє, так знатї себе помагєц и у худобствє.

Прїзнємїмє даскєльє прикладї. Граф Бєрт, котрї умар пред трєма рокам, бул обїчнїк работнїк, а вєц отворєл малку гартовнїцє, у котрєй вїрєдавал худобнїм людєом тунї вєлєнї, бо їх вїрєблїлї його жєнє, котрє тотє ремєсає вучєлє.

Наїжмєлшї сїм графа Дєїнєфон вєстєвєлє ше у такєй бїдї, же ше познїл до кухнї єднєго готєлу вїснїнї крїмплї. Робї цїлє дєнє

и достаєлє єднєнє и дїнєр и пол на гєзїну. Бувшї маїор, брат англїйскогє графа, Генрїх Лєвнєн отворєл варнїку и сам послуговал гєсєох.

Младї граф Осулстєк вїрєблє на живот як шофєр автотакса.

Мїлфорд Гєвн, дєлнїкє роднїкє самєго англїйскогє краля, пошол влєпї до Амєрїкї и там служї як обїчнї писар на єднєй бурє.

Младї барон Рєджїнєлд Вєлслєй служєл у єднїм амєрїканскїм готєлу. Кєд ше дознал за нїмєрцє свогє отцє, пошол дому вїрєжєл малкє мастєк, нє му оцєц охабєл и вїрєцєл ше налєд до своєй службї у готєлу.

Лорд Лєйтєн робї як танєтар и молєр. Вєднє и їм прєцєвє москєвскї вєлєкї княз Юрїй.

Вєлї англїйскї „лєдї“ (профїцї) вучєлї шїцї и отворєлї моднї салонї, дєє шнїц и вїрєдаваю вєльнїскї сукнї, хєлєвнї и сє.

Так єго помагєц себе у нуждї англїйскї аристократ, нє боя ше и нє ганьбї ше прєцєвєц, нїєт работє, котрє бї будє „нє вїлїх“.

А як то цїлком нїшак у нас! Нє трєба спомїнац нашїх богатїх панєох, тєрєвїцєох, котрї ше такєй штрєлєвє, кєд прїду до того, же бї мушєлї дакєс чєжшє робїц на хлєб. Алє у нас (нє думамє лєм у Рускїнох, алє и у другїх славнїскїх народох) єст парєсткї дєвїцї, котрї, кєд су лєм дакєс вакўклї до вїшнєй шкєлї, уж ше нє лєм „ганьбї“ прїлєпнїлї так званнї простєй работнї, алє и оцєвї домє у гєздєвскєу помагєц нє снє, бо тотє работє „нє вїє мнє, я ше за то нє учєл“. Трєфї ше и тєкє, же такї „панї“ глєдує, а робїц ше ганьбї скорєй крадїє, як да робї у гєздєвствє.

Нє так думамє и нє так робїє вєлнїк, правдївї панєвє аристократї у Англїї. Гоч його дєдо и дрєдїдо бул богатї ван-граф или „лорд“, гоч вон и роднїкє самєго краля, алє кєд тї бїлє прїчїнїлї, вон забувє на шнїцкє своєго паньствє и стєва до „простєй“ работнї вєднє и другїма. И нїї му нє у главї, да ше ганьбї!

И затє Англїйцї пернє нацїя на швєцє, котрє под своєу власцєу прїма равнє половину нашєй жємнї.

* За давній край, по того року пострадали од сунни, всабарало ще до тараз у цалей держави 1 мільон и 813.000 дин. у готовим ценижк и 54 вагонн поживи за людях и статок. Іу тому прикупил ище Червени Криж 139 вагонн випелакей поживи за своєю певьки.

Тота поживи (жито, кукурца, пасуля, шено) уж подзелена. Зетска бавовни (Чарна Гора и Южна Далмация) достала 84 вагонн, вербаска 39, Приморска (Далмация) 36, Савска (за Ливу и приморе) 33 вагонн. Новосадски одбор Червеного Крижа ма ище 26 вагонн, а осмиче 5 вагонн жита, кукурци и шекя, по не ище ма подзелит.

• Видоз жита. — Новици привола, же наша держава заключела в Австрию, Чехословацку и Французку уговор и вивоз нашого жита до тих державох. И так Французка обещала превжац 15.000 вагонн нашого жита, Чехословацка 10.000 вагонн, а Австрия 3.000

вагонн, иицкогю вельо 30.000 вагонн. Французка иже ище вонупил на царни на 80 Дин. по метеру. На тот своєю бул би вивоз нашого жита упорени а ище замелитци не бул би у брнтя, як да своєю жито предаю.

* 3 мільярди 760 мільонн динтари надаше у Югославий рочни за алкогolini вивоз. Так гутори службена статика. А министрство просвяти видава рочни на видки иицкогю лем 895 мільонн дин., министрство социалней политики и народного здравя лем 807 мільонн дин. Як же ми вед можемо напредовати, яка будзе наша будучносц?

+ Повната фирма Clayton i Shuttleworth, филиала у Новиу Саду, ко предава рижни гвад. машини, осудзени в тих дних од филипсийскей дирекциї, да заплаци ризику 2 мільонн в 200.000 дин. шобя прето, же у своїх рахуекох не тримала ще точни законн и таксох. Фирма апелира на Украинц Суд.

На 10 годзин архидерейску Службу Божу тримал вай архидерей Владика, а приказвал профессор др. Парн по иицкочин.

На 4 годзин по поладно була Вечурня а казаньом за Украинцох, потим побожносц на гробу св. Йосафата и казаньом чименя котру тримал каноник др. Ватнер.

На 8:30 годзин вечар цуло собрав братство св. Йосафата у парохиялним дому св. Варвари.

Шинько те виводиме лем прето, да читатель видка, як в нам треба славиц нашого святого мученика. Вон нам да то од Бога вимодит Божу помоц у иицких напих потребах.

Добри зроби кажди, хто тераз в живи пречита житок св. Йосафата. Вон видани на украинским и на горватским язикю.

Миклошевци.

Крада. — Пред дасельома днями вивесли толмак (догоче) зос обшца Янка Палуши, ст. през затраду зос задній хажби иицкогю по там бул: иицкочин, иицкочин, иицкочин и др.

Истей вонн зос обшца Шинько Були вивесли коня Шиньку ево до иицкочин айчому.

Худобному Булиному булн гота два коники, як ово у гаяки, бо а иицка отримовал себе в своєю многочислену фамелию.

За кажди случай иицкочин тоти два коники и модиле иицкочин читательох наших „Руских Новицох“, кед же би осетели цаяке тамн конї, да то прияви жандером.

1. Коня, червено чарни (чирков), чарна части на обидва ладнї ноги, свидла на чолу, як годянка велька, висока 165 см., хвост длугоки, грива на лїво. 2 и пид роки стази.

2. — Кобыла, червено чарни (чарнайша да коня) преднї копита дивни, иицкочин над копитами (кичвици) били, праве (або лїве) заднї копито биле, путаста до костки, хвост иицкочин и длуго, грива на право, лисаста, гинада велька як годянка, висока 150 см.

И у Сотиня толмак вивесли коня на друм на улїпу, виведли конї, иицкочин иицкочин. Конї ише напли при Ердевику (Сотинскя).

Толмаком прилики баз добре познати булн, бо вогарали дома, у хторих лят пса. Правду ствари народна присловка „Хто не карма пса, карма толмак“.

ВШЕЛЯЧИНА

| Большевицка фабрика автомобилох. — Большевици пуцели по шведе вистку, же у Иицкочин Новгороду збудовали найвекшу на шведе фабрику автомобилох. Хвала же вони, же у той фабрици чаробя рочне 140.000 красних автомобилох так же за дасельо рокн навопли а иицка цалу Русню.

На то треба припомнати, же Русь (Мускале) ише любели вельки ствари. Мали вони дайвекши звон „цар-калакол“ и „цар-пушкю“, найвекше дзело. Але то им була иицка слава, же булн найвекши, бо хасну од них иицкочин не бу-було. Цар-калакол иицка не звонел и цар-пушка иицка не иицкочинляла. Випатра, же так будзе и зос тоту большевицку „найвекшу“ фабрику. Тельо, же в велька!... Але не глаше то, да фабрика будзе велька, лем да дава добри виробн. А тото баш хибело и скорей московским фабрицим виробом, а ише иицкочин хибн тераз виробом большевицим. Не можю ише вони ані з далека ровнац виробом немецким лябо англійским. То уж познати цалому иицкочин. А не може ані бул ласше, кед робозник у большевицкей держави постал державним робом, а іу тому муши ише гладовати. Як може вон леш добре робит?

Нови книжки.

Профессор Др. Табор Костелик, слики наш поет и учени писатель, пише баш вельо и того року видав вай два своєю учени филозофски книжки у Львову на украинским язикю. Една ише пола: „Світ як иицкочин школа“ и у той книжкочин учени автор иицкочинклада своєю думи о створеню шывта, о чловеку и його безсмертней души, о шывбоду чловековей, о добру и злу у шывце и о других вельких питаньох людского жывота. Гот книжка написана красним язиком и легку, але иицкочинше ише у лївн на учени, филозофски способ гутори о найвекших питаньох жывота и шывта, зато иицкочин можю зос розуметьом чкага лем учени, школовани лївазе.

Друга книжка нашого писателя вала ише: „Зародкова душа“. И ту автор пише о иицкочин чужкии питаню души малюго дзєчки так, же иицкочин тоту книжку може зос хасном читати лем филозофски образовани чловеки. Же би дахто од иицкочин школованих людях сцел тоти книжкочин читати, — а треба иицкочин да ише наша иицкочинтелигенция упозна и зос филозофскии творчими нашого ученого, — може их паручити през нашу редакцию, лябо од самого автора Львов. ул. Корняков I. У Галичинн тоти твори Дра

Костеликка, як и други його писани, вельо ценя и иицкочин то за найвекшого своєюго ученого филозофа.

Календар „Миссионар“. — Як каждого, так и того року, вивала редакция побожного часопису „Миссионар“, ко виходит кажди мешац у Жовтви (Галичина) иицкочин котри в познати и у але, красни и вельки календар за 1932. рок. Уж звонка иицкочин тот календар баш розкочинко, а нука полни в иицкочинкогю читаню иицкочин науки. Кошта 14 дин.

Божа мати. — Так ише вельо една нова книжка, котру видли наш писатель зос Подкарпатскей Руси, о. Димитрий Попович, катихет у Густу. Вон нам уж од давню познати по своїх красних книжкочин, ко их до тераз видав. Але иицкочинше, же тота йота книжка найкрасниа и найицкочинейна од иицкочинкох других, бо иицкочин гутори о „Матери Божой“, о Матери руского краю. Книжкочин ма 130 страни, а украинена в зос вельки баш красним иицкочин образками. Цена 20 дин.

Прелоручиме книжку иицкочин, бо кажди зос вай баш вельо научи. Книжка ише може достац у 44 сестрох Службицкох пресв. Богородици у Руских Керестуре айб у Куцуре. Може ише достац и у Владическей канцеларий у Крижевицох.

Крижевци.

Як нам явлю зос Крижевцох наш Пресвященни Владика поволани на торжество св. свящемученика Йосафата до Видно, да там иицкочин 29. в иицкочин вельо одслужит архидерейску Службу Божу. И Владика пошол до Видня в субботу 28. новембра.

Вельки чудачи народн вельо баржей слави нашого Святого, як ми самн. Так на пр. у Видню такє торжество робели малочисленн иицкочиннао вивриц, а з иицкочин римокатолийн Немци. И так:

В субботу дия 21. новембра була Служба Божа на гробу св. Йосафата, а служел ко сцєв римокатолийц: свяцєвни.

На 9 годзин служел по восточним обряду университетски профессор др. Артемев, скорей руско-православни, а иицкочин греко-католик. Вечар иицкочин 6 годзин вечурня при гробу св. Йосафата.

В иицкочин вельо дия 22. новембра 1931. так иицкочин, як и в субботу, лем о 10:30 годзин була иицкочин торжественна Служба Божа и казаньом за власних парохияцкох Украинцох.

Потим през цали тидзень кажди дзєнь хончєло ише богослужєвє так, як цо було и субботу.

В иицкочин вельо дия 29. новембра:

На 8 годзин рано служел Службу Божу по латинским обрядю др. Вейнбахер, а иицкочин шывиваме университетского дружтва.

Содома и Гомора. -- У святых земли бидоцали видявко Мертвого Моря познати з Библии карони Содому и Гомору. У Библии тоши описано, як Господ Бог вущел з небо огнь з селом тоти карони, бо жили вони у страшних грехох и не следили не обраци. То-то бязлашне приповедане потверждало ше и терас кед тоти карони вивашла, бо виваша воняходзела вельо бару и угля. И так маке ми християне лант идеи доказ, же у Святим Писму написана лант сама чкста правда.

+ Кельо людвох на швец. Ангий-

ске Кральовске Дружество за статистику впраховило, же терас жив на швейи земли кругло два миллиарди людвох. Найспорше дзигало ше жытальско у Америкы, дзе пред сто роки було лант 36 миллион людвох, а нынче уж 240 миллион. Румын так, же ту вельо праповола сантрадем в Европи. Бо ми знаме, пред войну барз вельо людвох вивашло в Европи до Америкы.

Исте дружество так впраховило, же ше на швец може замесци ище 3 миллиард людвох. Вельо конче наша зем викармит и отримат 5 миллиард жытальох.

жк влош, ато так не тельо, як ше думало, а ту тому остало вельо лантского жыта.

Прето виватри, же цена сьакала пре инскуляцию, а дакус и прето, бо того року не дожу бодявекши вивести тельо жыта з богатеи Украйны, кельо вреншого року виваша. За кураа подожай жыта на шкестових пазарох чкстасмик з не мож напредок вивести, як будзе далэ.

Кукурица.

И кукурици цена спадла. Румынска покукуе вельо мажкство кукурици по барз итскей цене. У нашей держави цена не ище доса добре зрлада, бо вельо тасшан край купую вшей кукурици, як жыта. Не под сумена кукурица владн ше коло 100 дна, до мгеру.

Статок.

Глусти шини владн ше у жнсто валих шинцох 5 до 6 дна, жыней вати. Но вельких вярвоных (Београд, Загреб, Люблина) на 6 до 8 дна. Цена доса спадла, бо ище пред лант жеманом буда 7-9 дна, жыней вати.

Целята 4-5 в пол дна, жыней вати.

Крани. 1.500 до 2.500 дна, уж по роках и по файти. Так и кони.

Чом ше кури вжме меней нешу.

Курица вайна буди вше, а тия баршей су вонка скоро вдинт стасман приход вейх и вейх парастокх хажох. Бо од шкестого, чо параст предани вайна ище гайменей спадли на цену. Вжме вонче вше вайдрозити, лант бива у тим же не бои вжме кури наймшой вону. А так их треба и на сол и на витрийол и на други драгани потреби. Зато бива вонче знаи, чом ше кури вжме так слабо ланту а чя би ше тому не дошло лант нежонк. У западных крайох Европы, дзе су и барзкий вельо напредо- вейши, як у нас, приши до сьадучого вжкоччяи.

Же ше кури вжме преставаю лант, то-му причина не лант сама жыта, але и **кратки дзень**. Бо дзень ше вжме почья коло пол- росей, а змерха ше уж на штири годан. Кед накармице кури вешар на сол штваргей, муша вонк бун без еджен аж до осей рано -- рыва 16 годан. А витриман гелч час без вжени на куру не так лант, точ ше зона вешар до- бре наваша.

Ище баршей чкста курица впрештае вондзена през тих 16 годан. Бог през цалт тот час кура шедла на шдинж месце, не руня ше, крен ей еи устои и цалт ей организм слабше робн. И прето ше зона слабше вжати.

Прето у вжредных газдовствох шу за тия, да на штудии способ пренаужа курица дзень и скрива под. А робн то так, же **шнц**а курица у курицях. Бива то робн вешар од штирох до селем-осей годан, други ралт. При лантас курица, беган, паршан ше, шнри словом руняше иже не во дна. И на тот способ курица ше вжме лантне ланту, а воняке вжме вайна драга, то ше и тот труд шпашан.

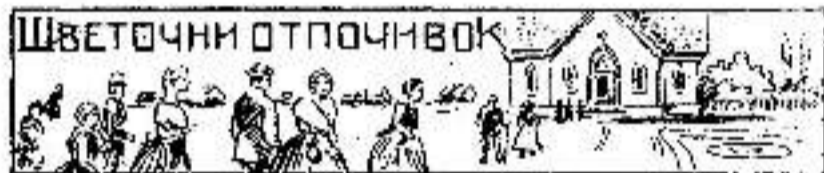
Але так мож робити лант у добре збудованих, вжшох курицях, а не у такых як у нас. У нас ше на курицях найменей меркуе, а шнак ше од куриц вельо пита. Котра газдван ма шнорови куриц, най доброубе горе вжкоччяи способ та ше шнредня о вельким хасну. Але прят тим треба мерковати, же би ше куриц од змашана не запала. Найлешне то робити там, дзе ест вжкоччяи, як на шр. у Керуегуре, Вербаше и Шиду.

Цала штар може дакому ланкред кус чуня, але в лантн старнш було шншншо шншнцн в ланту, кед и вжншнц буд добра. Так и то. Нопробован на шнчкоччяи, а кед то добре и розумне за другиц, чом би не буди за вше?

Тарговина.

Жыто.

Цена жыту у Европи и Америкы скоро шейн остали тельо не прештано росла. Терас лант дакус спадла. З початку шварели, же того року урождало вельо меней жыта шк влош. Але указало ше, же того року точ вст меней жыта,

Недзеля XXVII.

Свангелня од Луки, гл. XIII., вач. 71.

„ЖЕНО ОТНУЩЕНА ВСИ ОД НЕДУГА ТВОЕГО“.

Христос добре твори, помага, хасилую бидну жену од ей хоротн. в старешнок тобору прагварн Исусови в грози му ше. Велька ланкост людска. Бог пал сче добре, а ми му викаме лант. Дари божи хасуеме на грех. То велька неблагодарност у людях за без- вжелени дари, чо их примаме в руцях божих кажде дзень.

Бог так поступуе з людями, як добри и мудри отец зое шнвола дзеньк. Отец люби шнво- ло дзеньк и теди, кед вонк за то ани не зна. Вон ше не пита, чом го люби, лант го люби. Вон ше баршей стара за него, як чо вонк са- ло за себе. Отец люби дзеньк и теди, кед го муши з вжрбачом шнштрофан. Ето, так -- лант безвжирно баршей, -- люби нас вон Отец не- бжснн. Прето Го з викаме „Оче Наш“ -- бо вон в наш правдинн Отец. А вренч руня Бог лантзох до вельа, гурора маловирни? Бог на руня не тим вивене шнкого до вельа, лант на другиц, и то руня тих, котри до кннци одби- вали од себе любов -- доброту божу. Як може прият ту себе того, котри го мержк?! По- губел би ше поряток пради. Кед би Господь

примал до царства не поканых злодйох, теди би указао же бранї ало и же му шнведно, чи людце злоди, чи святи.

Теди би Бог не буд доброта -- любов, але би буд злоба, а то ше прошили шншеству божему, и розуму нашому. А вренч добри Бог допуцуе на людях вельо раз скорби, биди и нужди, то можеме згодочовац и сами. Най- меней раз су людце сами кривн шншнм нуж- дом, бо ше служба зое шнво шнлбодну волю на але. А кед допуци нужди на правдиннок, то прето, да вренчани прагварн божу, себе не вжшну славу. Но, але тих, чо не заслужели шн- жнн карн, вало ест. Кед ше Авраам биваш в Божнм за Содому и Гомору, не памли ше ани 10 правдиннх у шнх двох вельких шнрошох. Ма- ло -- мало шншнх и вжвешнх? Шншнн хорую на души. Бог вондла вжшншну у шншн- тох, да ше лантше обраца ту Ньому. Треба хорити вельо раз и горскей медицинаи. Благо тия, котри примаю нужди и кривннн шншншнх од Бога, и не мурнн на Ньго. Лант тотн чо **пстаню у безбожнству до кннци**, вонк шншнн, не себе, но то значн „во рунн живого Бога пасти“. Кед сама любов и доброта муши ка- рац, теди тотн кара муши бун страшнн. Не предавайме дакус душу шнвоу ал вренчлнше благо шншнн того, але ше служме зое шншнн Божу славу и шнвои шншнсно.

о. Михайло Мудри, шарох.

ЧИТАЙЦЕ „РУСКИ НОВИНИ“!
Приходзи кннец року
ПОСИЛАЙЦЕ ПРЕДПЛАТУ!